

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

פ"ג הלכה ו' מהלכות חבל:

הגדות מדר"י

א] רחם' ד"ה אף עזרת וס'
 מירושלמי. צ"ל פ"ב הלכה ג'
 ובמס' ביצה פ"ב הלכה ד':

מוסף רשי

[illegible][illegible]

אין דורשין פרק שני חגיגה

נכס. שווה לגובה הגב של נהמה: **נכסה של כהסה דמי.**
 שזה בגובה לגב הנהמה: **מתנאי' מביאין שלמים.** ביי"ט
 זכילת הדייט: **ואין שומכין עליין.** כדאמרינן (ט) אלא שומך
 מערב יו"ט ושומטן ביי"ט דלא בעינן חקף לסמיכה שחיטה:
א מביאין עולוס. באותן שיכול

רב אשי אמר אפילו תימא צדדין מותרין
דבהרי גבה כגבה דמי: **מתני'** ^(ב) בית
שמאי אומרים מביאין שלמים ואין סומכין
עליהם אבל לא ועולות וב"ה אומרים ^(א) מביאין
שלמים ועולות וסומכין עליהם עצרת שחל
להיות בערב שבת ב"ש אומרים יום טובו ^(ב)
אחר השבת ובית הלל אומרים ^(א) אין יום
טובו אחר השבת וסומדים שאם חלה להיות
שבת שיום טובו אחר השבת אין כהן
גדול מתלבש בכליו ומותרין בהם
ובתענית שלא לקיים דברי האומרים עצרת
אחר השבת: **גמ'** א"ר אלעזר א"ר אושעיא
^(א) מניין לעצרת שיש לה תשלומין כל שבועה
שנאמר יבחנו המצות ובחנו השבועות ובחנו
הסוכות מקיש חג השבועות לחג המצות
מה חג המצות יש לה תשלומין כל שבועה
אף חג השבועות יש לה תשלומין כל שבועה
ואימא מקיש לחג הסוכות חג השבועות
ויש לה תשלומין כל שבועה אף חג השבועות
יש לה תשלומין כל שבועה שמיני רגל בפני
עצמו הוא אימור דאמרי ^(א) שמיני רגל בפני
עצמו הוא הני מילי ^(ב) לענין פז"ר קש"ב אבל
לענין תשלומין תשלומין דראשון הוא ^(א) דתנן
מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג חוגג
את כל הרגל ויום טוב האחרון ^(א) תפשת
מרוכה לא תפשת תפשת מועט תפשת אלא
^(א) למאי הלכתא כתיב רחמנא לחג הסוכות
לאקושי לחג המצות מה חג המצות מעון
לינה אף חג הסוכות מעון לינה והתם מנלן
דכתיב

ות' החג. דבריה שהיו מברכים את המלך וזכר לשלמה שנאמר
 ושמעיו שלח את הטעם ויברכו את המלך (מלכים א'): **ספספ**
 לול **ספספ**. כל מקום שתחלף שני דברים אחד מזה המורה
 הוא מועט טוב כל לתפוס את המועט שפילוי היה
 את ההרביע ותחפוש את המועט תפספך חפסיה שם
 המורה המועט אבל את חפספס המורה והיה שם
 המועט נחלש חפספס שלח דרך: **טטון** לניב. מולא ייט:

סהוא יום טוב: **א**ה עשרת ישי די תשרובין. ב' צורבלין א' אמר
 מהתם משמע שהיה לו תשלומין וקשה לה"ר אלחנן תיפוס
 מהם מדרליקן (שם ב') דכשנע נפטר דוד וברכה לה"ר לית לו
 בפני עמלו ואילו בכלל סודות וברכה לא שבת המלך דברכה
 דף מה. וס' אמר כסם שחג טעון שיר קרנן דברכה ולינה אף
 ועוד לישנא דנקט דברכה בפני עמלו משמע דאף בימים אחרים
 יענה מ' אינא תחמא דבברכת המון ותפלה בפני למימר דא
 וכואל ביום ללמד שחמא דבכ דפני עמלו וברכה לה"ר דברכה מ'
 ירושלם ור"ח מפרש רגל לענין אצילות והבא איתא בפרק
 ר' כהן כ"א ושניהם יחד ר"ח במעריב שלו (י) לית שניסין יחד
 דברכה המלך אינה לבס ולינה לא בפני למימא לדברי רש"י ור"ח
 שלו שלם דבשאר ימי ההג אומר ומוצה"י דמפרש התם ש
 שאמר למנצח על השמיטת מיחו אומר ר"י דהתם לא מדברי
 שהיו אומרים אותו במקוץ ר' דמקן יורמ: **הפשת** יום
 דלמדה מרובה אין קצנה דלעולם מובל להרבות אבל למועט
 יכול מרובים אי"ר עקיבא כל שחשמו מרובה ושמעו מועט
 בכלה מורדין במדה כלה ואין מורדין בשאינה כלה ש"ר נחמי
 אחיא כרש"י ור"ח דלוי לית' ור"ח ורש"י ש"ר
 שאתה פנה לא ית' אלא לבקר הכי נמי מרבה

[illegible]

רַב אִשִּׁי אִמֶּר אֶפְרַיִם תִּימָא צַדִּיק מוֹתְרִין. לִיחִיא צַעֲלָמָה דִּהֶא ק"ל לִרְבִּי אִשִּׁי בַּפְּרָק בְּתַרְהֵא דִּשְׁנָה (דף קנ"ה, וס"ט) אִמֶּר רַב לִיאִשִּׁי הַשָּׂמַל דְּלִמְרִינֵן לַדִּין אֶסְרוּן אֲלֵהּ הָרַב קִאֲמַר דִּהֶא לִּיכָא לְמַשְׁמַע מִיְהֵא (ב"ר שְׁמַאי אוֹמְרִים מִבִּיאִין דְּלִמְרִינֵן בְּצִינָה בִּפְ"צ (דף י"ט). מִיתְּנֵה וְהֵסֵם עֵיקַר וְהֵסֵם אֲנֵךְ בִּרְרָה (ו') נִקְבָּא שְׁמִיירִי כַּהֲגִיגָה וְכֵן מַשְׁמַע שְׁמֵאֲרִין הֵסֵם טַיִל לְפָרֵשׁ וְשֵׁן לְיוֹסֵף מִנֵּה דְבִיחָה מִיתְּנֵה מִקְמֵה מִכְלִילָן:

יֹסֵם טַבּוּחַ שִׁלּוֹ אַחֵר הַשְּׁבֵט. וְאַע"ג דִּלָּא מוֹר בִּרְשָׁאֵן מִיִּתֵּי (ו') בְּשֵׁי אִפְּלִי לַמִּדָּה שְׁלֹמֹן דִּרְאֶשׁוֹן (ל' כִּיּוֹן שְׁלֹן הַעֲבֹדָה רַק בְּצִינֵי הַיּוֹם דְּרַפִּי לְעֵיל חֵיטָא מִיְהֵא קִרְיָן בִּיה:

מִתְנֵי (ב"ר שְׁמַאי אוֹמְרִים מִבִּיאִין עֲלֵיהֶם עֲצַת שַׁחַל אוֹמְרִים יוֹם טַבּוּחַ (ו') אוֹמְרִים (אֵין יוֹם יוֹם שֶׁאֵם חֶלֶל לְהוֹיֹת

יום טובו אחר השבת. פרש"י
 קרנותו רחיים ותמיגה שאין
 קריבין לא ציי"ט ולא בשבת ולא
 יתכן לומר (ו) חגיגה אמאי ולא מש"ס
 משלמים לנ"ט ומיהו בירושלמי מיימי
 ט' אמרו להם לביה דגרים ונדבות
 ויחסו [שמותרין] להדיוט ואסורים
 לגזירה אמרו להם ב"ה מה לגדים
 ונדבות שאין קבוע להם זמן חמארו
 חגיגה שזמנה קבוע אמרו להם
 ב"ס חגיגה גמי אין זמנה קבוע שאם
 לא חגג ביום טוב והכיול כל הרגל
 אמרו להם ב"ה חגג ששם לא חג
 חגגו יכול לחוג אחר הרגל היינו זמנו
 קבוע משמע דלף בחגיגה פליגי
 פרש"י (ט) אין בהן (ט) טח"כ
 בב"י. פרש"י בכלים נאים שכלב
 וביטו ובשוק שלם בשעת עבודה ולא
 בנגדי כהונה קבוע אלא שלם ונמצא
 באותו יום טובו שזיבנו הכל שאינו
 צי"ט וקשה למורי חזק לישנא לא
 משמע ליה דה"ל למינקט בכלים ואין
 ועוד מאי איריא בהן גדול אפילו
 שאר דמס גמי ונראה לו דמ"ה גגדים
 איירי שבימים טובים הרגל רגיל בהן
 גדול לגביה בשביל כבוד היום חלל

[illegible]

לכתיב

[illegible]

עין משפט
גר מצודה

י"ח א ב מ"י פ"ח מהל'
חגיגה הלכה ט
י"ח ג ד מ"י שם הלכה ז
ה [מ"י פ"י מהלכות שמעין
הל' ה יג]:
ו [מ"י פ"ח מהל' חגיגה הל'
ד ויחז' הל' ח]

זה אור השלם

1. 'שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי' אלהיו במקום אשר יבחר בתג המצות ובתג השבועות ובתג השבועות ולא יראה את פני יי' ריקם: דברים טו טז

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו חננאל

רב אשי אפילו תימא צדקן
מותרין כל דלהדי גבה
דרישא כגבה דמו. א"ר
אלעזר א"ר אושעיא מנין
לעצרת שיש לה תשלומין כל
שבועה ת"ל כחג המצות
ובחג השבועות וזכג
הסוכות כ"ו. מדר קש"ב.
מירשנוהו כבר למעלה.